

בעניין:

עבדאללה _____

ת.ז.

מכפר טובאס, נפת ג'נין
ע"י ב"כ עוה"ד האלה ח'ורי
ו/או אליהו אברם ו/או הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ מפרקליטות ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
טל': 03-6970222; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: 509,368 ש"ח

כתב תביעה מתוקן

1. התובע הינו יליד 1952 נשוי ואב ל-9 ילדים, תושב כפר טובאס, נפת ג'נין.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והיחה בכל זמן רלוונטי לכתב התביעה אחראית על פעולות חיילי צה"ל באזור טובאס שבנפת ג'נין.

האירוע

3. ביום 3.3.89 בשעה 13:00 בצהריים או בסמוך לכך, נסע התובע יחד עם ארבעה אנשים במכונית (להלן: "המכונית") שנהג בה _____ מרעי, באיזור טובאס.
4. בהתקרב המכונית לצומת מכורה במהירות של כ-70-60 קמ"ש, שם עמדו כ-8 חיילים וחיילת בטרמפיאדה, הרים לפתע אחד החיילים את נשקו וירה לעבר המכונית ופגע ברגלו של התובע (להלן: "התאונה"), הכל ללא כל סיבה מוצדקת.

5. מבוהל ומפוחד המשיך נהג המכונית ונסע עד שהגיע לבסיס הצבאי הראשון (בקעות), שם קיבל התובע עזרה ראשונה מאת חובש צבאי, והועבר באמבולנס צבאי למינהל האזרחי בשכם. משם הועבר התובע על ידי הצלב האדום לבית חולים אלאתיחד אלניסאאי בשכם.
6. התובע והנוסעים האחרים שהיו במכונית נחקרו על האירוע הנ"ל במינהל האזרחי בשכם, ונגבו עדויותיהם.
7. יש לציין, שלאחר שהתובע שוחרר מביה"ח אלאתיחד, הוא לא נעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום.

אחריות החיילים

8. התובע יטען כי התאונה ונזקיה נגרמו בעקבות רשלנותו ו/או חוסר זהירותו ו/או פזיזותו ו/או קלות דעתו ו/או הפרת חובות שבתוק של החייל שביצע את הירי שגרם לתאונה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. ירה אש חיה בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.
- ב. ביצע את הירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ג. השתמש באש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.
- ד. ביצע את הירי כאשר לא נשקפה לו סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- ה. ביצע את הירי ללא קבלת היתר מחייל המוסמך לכך.
- ו. נהג בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו לו על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.
- ז. לא עשה כל שבאפשרותו וביכולתו של חייל סביר לעשות בכדי למנוע את אירוע הירי.
- ח. לא פעל כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.
9. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו ו/או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה

ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובע.

10. הנתבעת אחראית לרשלנות החייל שביצע את הירי וזאת בהיותו שלוחה ו/או פועל מטעמה.

אחריות הנתבעת

11. הנתבעת אחראית לתאונה ולנזקיה עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל שבשטחים באופן כללי ו/או באזור ו/או במקום התאונה בפרט.

ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין ולדאוג לבטחון תושבי האזור והתובע בכללם.

ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ו/או צפתה את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגה להבהיר לחייל את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את הוראות הפתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל שביצע את הירי, ידע אותן או ישמור עליהן.

ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את התאונה ונזקיה ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.

ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

- י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל שביצע את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל שהשתמש באש להשתמש בה שלא כדין.
12. לחילופין יטען התובע כי אינו יודע ואינו יכול לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לתאונה, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נורה התובע היה בשליטת החייל שלוח הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל של "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה.
13. לחילופין יטען התובע כי על הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה משום שהתאונה נגרמה על ידי "דבר מסוכן" שהיה בבעלות ו/או בשליטת החייל שלוח הנתבעת, וחל כלל "הדבר המסוכן".

נזקי התובע

14. התובע נפגע מירי בירך שמאל ונגרם לו שבר מרוסק בעצם הירך. הוא אושפז בבי"ח אלאתיחאד בשכם לתקופה של 80 יום, במהלכה טופל על ידי חבישות מקומיות ומשיכה, ובהמשך בפיזיותרפיה.
15. השבר התחבר בחיבור גרמי אך בדפורמציה קלה וקיצור של כ-3.0 ס"מ ברגל, וכן נותרו גופים זרים.
16. התובע שוחרר מבי"ח אלאתיחאד עם הוראה למנוחה לתקופה של שישה חודשים, שבהם היה מרוחק למיטתו.
17. התובע קיבל טיפולים רפואיים שוטפים והיה במעקב רפואי בבי"ח "אלמדינה אלטבייה" ברבת עמון.
18. עובר לארוע היה התובע בריא בנפשו ובגופו.
19. כתוצאה מהאירוע והפגיעה הנ"ל, סובל התובע מכאב ומרגישות מקומיים ומצליעה. הכאבים והצליעה הנ"ל, מקשים על התובע כיום לבצע מאמצים פיזיים.
20. התובע סובל ויסבול מכאבים מתמידים ויהיה זקוק לטיפולים תרופתיים כל ימי חייו. בעקבות התאונה וכתוצאה ממנה סובל התובע ממשבר נפשי אשר גורם לו סבל רב.
21. פירוט נכותו של התובע בתחום האורטופדי מצויה בחוות דעתו של ד"ר _____ פרנקל מיום 29.9.96 (הרצ"ב כנספח א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו) ואשר לפיה נפסקה לתובע דרגת נכות בשעור של 15% נכות לצמיתות.

22. לפני הפגיעה עבד התובע כטייח והשתכר סך של 1,700 ש"ח לחודש. אולם כתוצאה מהתאונה התובע אינו מסוגל ואינו מצליח לעבוד יותר כטייח, ואין לו כל מקצוע אחר. מאז הפגיעה התובע לא עבד כלל.

23. להלן פרטי הנזקים אשר נגרמו לתובע עקב אירוע התאונה:

נזקים מיוחדים

א. הפסד שכר בעבר (לפי 100 ש"ח ליום, 25 ימים בחודש)	210,000 ש"ח
ב. הוצאות רפואיות בעבר	20,000 ש"ח
ג. הוצאות עבור נסיעות בעבר	<u>10,000 ש"ח</u>
סה"כ נזקים מיוחדים	240,000 ש"ח

נזקים כלליים

א. כאב וסבל	200,000 ש"ח
ב. הפסד כושר השתכרות	69,368 ש"ח
סה"כ נזקים כלליים	269,368 ש"ח
סה"כ נזקים מיוחדים וכלליים	<u>509,368 ש"ח</u>

24. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 22 לעיל, וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט ומע"מ כחוק, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע.

ירושלים, היום 20 לחודש מרץ, שנת 1997

האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובע

לוט: חו"ד רפואית מטעם ד"ר _____ פרנקל

(ת.ש. 533 מ"מ 18181)